

Θέμα 8ο: Σάββατο 4 / Κυριακή 5 Δεκεμβρίου 2021

ΜΑΚΡΙΑ ΜΑΣ ΟΙ ΤΣΑΚΩΜΟΙ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Θα σας έχει τύχει παιδιά να θυμώσετε με κάποιον... Με τα αδέρφια σας, με τους συμμαθητές σας, με τους γονείς... Για να πούμε μερικά παραδείγματα τότε θυμώνουμε και τσακωνόμαστε εμείς τα παιδιά... (...)

- Φόρεσε το παλτό σου, κάνει κρύο, λέει η μητέρα. Όχι δεν το φοράω, φωνάζουμε. Επιμένει η μητέρα. Επιμένουμε και εμείς. Προτιμούμε να μείνουμε μεσα παρά να το φορέσουμε, επιμένουμε εμείς. Και ο καβγάς συνεχίζεται.

- Αργούμε το πρωί να ξυπνήσουμε. Το γάλα είναι καυτό. Δεν μπορούμε να το πιούμε. Φωνές, φασαρία, κακό.

- Στο σχολείο για το τίποτα αρπαζόμαστε με τα άλλα παιδιά. Δεν χρειάζεται να πούμε πολλά παραδείγματα. Άλλοτε γιατί νομίζουμε ότι δεν μας δίνουν τη θέση που πρέπει, ότι μας παραγκωνίζουν στο παιχνίδι, ότι μας παίρνουν τα πράγματα, ότι μας στραβοκοιτάνε και τόσα άλλα.

- Μερικές φορές μπορεί να γίνονται αδικίες στο παιχνίδι με τους συμμαθητές μας στο σχολείο. Κάποιος έπρεπε να κυνηγήσει και δεν θέλει να κυνηγήσει. Άλλος έχασε και δεν θέλει να βγει... Κι έτσι χαλάει το παιχνίδι, εμείς θυμώνουμε και φωνάζουμε...

Όμως παιδιά, ένας τσακωμός μας κάνει καλό ή κακό; Τι λέτε; (...)

- Ποτέ ο καβγάς δεν φέρνει καλό. Με τους καβγάδες αναστατώνουμε τον εαυτό μας πρώτα. Είμαστε συνέχεια ταραγμένοι.

- Ο τσακωμός μας κάνει κατσούφηδες, κακόκεφους και πάντα είμαστε ανικανοποίητοι.

- Και όχι μόνο αυτό. Όσοι τσακώνονται είναι ανεπιθύμητοι στις παρέες. Είναι ανυπόφοροι. Τα άλλα παιδιά δεν τους θέλουν. Όλοι τους αποφεύγουν, κανείς δεν τους βλέπει με καλό μάτι.

- Επιπλέον, όποιος τσακώνεται με τους άλλους ταλαιπωρεί και τους γύρω του, την οικογένειά του, τους συμμαθητές του, τους γονείς... Γιατί κάθε καβγάς διώχνει τη γαλήνη και πάντα φέρνει ταραχή.

Κερδίζουμε παιδιά τίποτα από τους τσακωμούς; (...)

- Ποτέ και τίποτα δεν κερδίζει αυτός που όλο τσακώνεται, έστω και αν φαίνεται ότι προς στιγμή πήρε ένα παιχνίδι ή μπήκε σε κάποια ομάδα ή έγινε το δικό του. Όλοι τον υποτιμούν και τον αποφεύγουν, όπως είπαμε.

- Αντίθετα τον ανοιχτόκαρδο και χαρούμενο άνθρωπο, όλοι τον αγαπούν και ζητούν την παρέα του και τη συντροφιά του. Κερδίζει τους άλλους με την ευγένεια του, είναι ευπρόσδεκτος στις παρέες και στα παιχνίδια και πάντα βοηθάει με την παρουσία του.

Πιστεύω παιδιά, ότι μετά από όσα είπαμε καταλαβαίνετε κι εσείς ότι το σωστό είναι να αποφεύγουμε τους καυγάδες. Πώς όμως μπορούμε να τα καταφέρουμε αυτό; (...)

- Πρώτα-πρώτα δεν πρέπει να τα παίρνουμε όλα τόσο σοβαρά. Σου είπε ο άλλος μια κουβέντα, ή σε αδίκησε στο παιχνίδι; Σύμφωνοι. Δεν έπρεπε να το κάνει. Αλλά μην δίνεις και εσύ τόση σημασία... Αν του δώσεις σημασία σίγουρα θα ανάψει ο καβγάς. Αν το αφήσεις να περάσει απαρατήρητο, το επεισόδιο θα λήξει. Θα ξεχαστεί. Ενώ αν πει μια κουβέντα ο ένας, δυο κουβέντες ο άλλος ο καβγάς δεν έχει τελειωμό. Ένας λοιπόν τρόπος να μην καβγαδίζουμε, είναι να μη δίνουμε σημασία στις αφορμές για καβγά.

Και βέβαια θα πρέπει να προσέχουμε να μην γινόμαστε κι εμείς οι ίδιοι αφορμή ώστε να αρχίσει ένας τσακωμός.

Στην Καινή Διαθήκη παιδιά, ο Απόστολος Παύλος γράφει στον μαθητή του Τιμόθεο τα εξής: «Ο άνθρωπος του Θεού, όπως πρέπει να είναι ο κάθε χριστιανός, δεν πρέπει να καβγαδίζει. Πρέπει να είναι γλυκός, πράος, πρόθυμος, υπομονετικός στους καυγάδες... και να συγχωρεί τούς άλλους... Ετσι μπορεί να τους βοηθήσει να μετανοήσουν... και να κάνουν το θέλημα του Θεού». (Β' Τιμόθ. 2, 24-26)

Ας προσπαθήσουμε κι εμείς παιδιά, να μιμηθούμε αυτό που λέει ο Απόστολος, να μην τσακωνόμαστε και να είμαστε ειρηνικοί! Έχουμε να κερδίσουμε πολλά!